

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **nezletilý A. V.**, narozený ..., trvale bytem ..., *zastoupeného zákonným zástupcem - otcem: Ing. V. V.*, narozený ..., trvale bytem ..., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**), v řízení o žalobě ze dne 3.8.2017 proti rozhodnutím žalovaného č.j. MPSV-2017/16519-914/1 a č.j. MPSV-2017/16520-914/1 ze dne 8.6.2017 o příspěvek na zvláštní pomůcku,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2017/16519-914/1 a č.j. MPSV-2017/16520-914/1 ze dne 8.6.2017 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen **s.ř.s.**) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Podle § 75 odst. 1 **s.ř.s.** je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 *věta první s.ř.s.*).

Včasnou žalobou se nezl. žalobce domáhal přezkoumání *dvou rozhodnutí žalovaného správního orgánu číslo jednací* (dále jen **č.j.**) MPSV-2017/16519-914/1 ze dne 8.6.2017, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen **správní řád** či **s.ř.**), zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, Krajské

pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**), č.j. 1677/17/PM ze dne 4.1.2017 a také *rozhodnutí č.j. MPSV-2017/16520-914/1 ze dne 8.6.2017*, kterým žalovaný dle § 90 odst. 5 správního řádu také zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí ÚP č.j. 1673/17/PM ze dne 4.1.2017, přičemž obě rozhodnutí ÚP jsou obsahově zcela shodná, pouze č.j. je odlišné, a totéž se týká i obou rozhodnutí žalovaného, kde je také odlišné jen č.j. Z odůvodnění obou rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2017/16519-914/1 a č.j. MPSV-2017/16520-914/1 ze dne 8.6.2017 vyplývá, že nezl. žalobce podal dne 12.9.2017 u ÚP (*kontaktní pracoviště Plzeň*) žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na schodišťovou plošinu, včetně instalace (dále i **příspěvek na schodišťovou plošinu**), podle zákona č. 329/2011 Sb., *o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), která byla každým uvedeným rozhodnutím ÚP zamítnuta po vypracování posudků o zdravotním stavu žalobce dne 26.10.2016 Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město se závěrem, že jde o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 a odst. 4 zákona, ale její zdravotní stav vylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Jedná se o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v části I bodě 1 písm. b) přílohy k zákonu, avšak jde o zdravotní stav uvedený v písm. a) části II. téže přílohy. Po podání včasného odvolání nezl. žalobce do obou uvedených rozhodnutí ÚP žalovaný jako odvolací orgán požádal o posouzení zdravotního stavu nezl. žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která vypracovala na svém jednání dne 30.5.2017 dva obsahově totožné posudky, dle jejichž výroku a odůvodnění nejde o osobu, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 a odst. 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1 části I přílohy k zákonu a tento stav existoval i k datu 12.09.2016, tj. k datu podání žádosti. Citována byla ustanovení § 9 odst. 1 a 4 zákona, dále bylo odkázáno na vyhlášku č. 388/2011 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*, ve znění pozdějších předpisů, obsahující seznam druhů zvláštních pomůcek, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek. Dále bylo uvedeno, že příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na schodišťovou plošinu, včetně instalace, se poskytuje osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu.

Rovněž bylo uvedeno, že PK MPSV ve svém posudkovém zhodnocení uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se u nezl. žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je centrální hypotonický syndrom s maximem axiálně a kořenově, psychomotorická retardace na úrovni poloviny IV. trimenonu, mentální retardace, autismus, porucha vývoje řeči, pomalu ustupující paleocerebellární syndrom, teleangiektazie na kůži; jedná se o středně těžké až těžké psychomotorické opoždění, motorika postupně postupuje dopředu, při poslední neurologické kontrole tonus axiálně nadále snížen, méně výrazně. Hybnost horních končetin je v normě, po předmětech sahá přesně, na dolních končetinách je hybnost bilaterálně v normě, tonus je nižší bilaterálně s maximem kořenově, stojí u opory s téměř přiměřenou bází, bez opory stojí krátce do pěti sekund se širokou bází, sám nechodí, sám se dostane na čtyři a leze; vývoj motorických schopností ještě není ukončený, nejedná se o úplnou obrnu nebo těžké ochrnutí končetin. PK MPSV také uvedla, že se neshoduje s posouzením lékařem OSSZ, neboť u nezl. žalobce není prokázána těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí uvedená v bodu 1 části I přílohy zákona.

Zákonný zástupce nezl. žalobce se dne 5.6.2017 vyjádřil k podkladům rozhodnutí a požadoval přehodnocení posudku, ale nebyly předloženy nové lékařské zprávy, ze kterých by byl prokázán jiný zdravotní stav nezl. žalobce, proto žalovaný konstatoval, že nezl. žalobce nemá nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na schodišťovou plošinu, včetně instalace. Závěrem žalovaný uvedl, že přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí

přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

V žalobě nezl. žalobce zdůraznil, že obě napadená rozhodnutí žalovaného, jimiž bylo rozhodnuto o stejném nároku, považuje za chybné, neboť jeho zdravotní stav je takový, že sám nevyjde ani jediný schod a je nutno jej nosit, což je zejména pro matku velmi obtížné. Jeho faktický zdravotní stav je tedy v zásadním rozporu s jeho hodnocením žalovaným a to včetně výhledu rok dopředu, proto dle něho jeho stav spadá pod část I bodu 1 přílohy k zákonu bod b) - těžké ochrnutí s tím, že ochrnutí je obecně každý problém nervového systému na cestě od mozku ke končetině způsobující její funkční ztrátu. Obě rozhodnutí žalovaného dle něho byla vydána na základě chybného posouzení skutkového stavu, proto závěrem navrhl zrušení obou napadených rozhodnutí ze dne 8.6.2017 a vrácení věci žalovanému a rovněž požadoval náhradu nákladů řízení, kterou však nespecifikoval.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 12.9.2017 navrhl závěrem zamítnutí žaloby jako nedůvodné, neboť napadená rozhodnutí jsou v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno tato rozhodnutí zrušit. Dále žalovaný zopakoval celý průběh řízení, kdy ÚP na základě posudku OSSZ rozhodl dne 4.1.2017 rozhodnutími č.j. 1677/17/PM a č.j. 1673/17/PM o zamítnutí žádostí o příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na schodišťovou plošinu, včetně instalace, podle § 9 zákona. Pro účely odvolacího řízení žalovaný vyžádal posouzení zdravotního stavu pro řízení o příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaného na schodišťovou plošinu, kdy podle výroku a odůvodnění posudku PK MPSV ze dne 30.5.2017 nejde o osobu, která má ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 a odst. 4 zákona těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v bodu 1 části I přílohy k zákonu a tento stav existoval i k datu 12.9.2016, tj. k datu podání žádostí. Dále bylo uvedeno, že zákonný zástupce žalobce se seznámil s podklady pro rozhodnutí (*protokol sepsán dne 5.6.2017*), vyjádřil se k nim a požadoval přehodnocení posudku s tím, že u žalobce se jedná o těžkou vadu pohybového ústrojí uvedenou v části I písm. b) těžké ochrnutí. Žalovaný k tomu uvedl, že nebyly doloženy nové lékařské zprávy, ze kterých by byl prokázán jiný zdravotní stav žalobce a PK MPSV dostatečně odůvodnila svůj posudkový závěr. Rovněž bylo uvedeno, že žalovaný shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze 30.5.2017 jako stěžejní důkaz považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Dále uvedl, že postupoval tak, aby byl zjištěn stav věc, o němž nejsou důvodné pochybnosti k naplnění zásady materiální pravdy. Závěrem žalovaný souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání.

Ze správního spisu zaslaného žalovaným v této věci soudu vyplývá kromě údajů uvedených v napadených rozhodnutích i ve vyjádření žalovaného následující:

* Založeny jsou v něm dvě žádosti nezl. žalobce příspěvek na schodišťovou plošinu ze dne 8.9.2016 doručené ÚP dne 12.9.2016, kdy první žádost týkající se plošiny ze zvýšeného přízemí do 2. patra domu byla označena **sp. zn. 37490-16-PM** (*rozhodnutí ÚP o zamítnutí žádosti ze dne 4.1.2017 má uvedeno č.j. 1673/17/PM*) a druhá žádost ohledně plošiny od vchodu do zvýšeného přízemí byla označena **sp. zn. 37491-16-PM** (*rozhodnutí ÚP o zamítnutí žádosti ze dne 4.1.2017 má uvedeno č.j. 1677/17/PM*). Kromě rozdílné sp. zn. a č.j. je obsah obou rozhodnutí ÚP ze dne 4.1.2017 zcela totožný a z jejich odůvodnění vyplývá, že

i když nezletilý je hlášen k trvalému pobytu v P., K. 7, skutečný pobyt je na adrese P. 17, který je v osobním vlastnictví pana V. V.; byt se nachází v 2. patře domu. Z prostorových důvodů není možnost obslužení jednou schodišťovou plošinou, jelikož je schodiště točité, nelze použít schodolez. První plošina bude sloužit k přepravě oprávněné osoby od hlavního vchodu na podestu zvýšeného přízemí a druhá plošina k přepravě ze zahrady a podesty zvýšeného přízemí do 2. patra domu. Také bylo uvedeno, že k žádosti byly připojeny dvě cenové nabídky a též, že zákonný zástupce nevyužil možnosti seznámit se s podklady nutnými pro vydání rozhodnutí, ač byl vyzván ÚP dne 12.12.2016. Z uvedených spisů dále vyplývá, že OSSZ Plzeň-město pravděpodobně dne 26.10.2016 vypracovala v tomto řízení posudek o zdravotním stavu nezl. žalobce, v němž mimo jiné uvedla v závěru posudku Platnost od: 15.09.2016 a poté podáním ze dne 21.11.2016 požádal ÚP o opravu posudků v těchto věcech, neboť bylo požadováno posouzení od 12.9.2016 a nikoli od 15.9.2016, ale z dalšího založeného posudku OSSZ nelze vůbec zjistit, že se jedná pouze o opravu údaje v něm, když změna je uvedena toliko v části Platnost od: 12.09.2016 místo původně uvedeného data 15.9.2016. Obě uvedená rozhodnutí ÚP byla zástupci nezl. žalobce doručena prostřednictvím datové schránky dne 4.1.2017 a poté dne 6.1.2017 byla ÚP doručena odvolání proti oběma uvedeným rozhodnutím, jejichž obsah byl rovněž zcela totožný.

* Po doručení odvolání proti rozhodnutím ÚP ze dne 4.1.2017 č.j. 1673/17/PM a č.j. 1677/17/PM byl žalovaným jako odvolacím orgánem vyžádán shora uvedený posudek PK MPSV pracoviště Plzeň, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.5.2017 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie (nezl. žalobce ani jeho zástupce nebyli přítomni, ale dne 22.5.2017 jim byla zaslána informace, že podkladová dokumentace je dostatečná pro projednání věci bez jejich osobní účasti) a po zhodnocení v něm uvedených lékařských zpráv ošetřujících lékařů nezl. žalobce se závěrem shora citovaným. PK MPSV se v závěru posudku vyjádřila k námitkám uvedeným v odvolání a žádnou z nich neshledala důvodnou. Rovněž oba posudky PK MPSV, každý založený v jiném spisu, na jehož základě byla vydána žalobou napadené rozhodnutí ze dne 8.6.2017 č.j. MPSV-2017/16519-914/1 a č.j. MPSV-2017/16520-914/1, jsou obsahově zcela shodné.

* Dle protokolu sepsaného dne 5.6.2017 se zástupce nezl. žalobce k výzvě žalovaného seznámil s podklady před vydáním rozhodnutí s tím, že vyjádření k posudku PK MPSV zašle následně, což také učinil ještě téhož dne písemně, přičemž v podání doručeném téhož dne žalovanému uvedl: Vyjádření k podkladům rozhodnutí č.j. MPSV-2017/117229-914 a MPSV-2017/117160-914 (*tato č.j. byla uvedena na podání žalovaného ze dne 1.6.2017, jímž byl zástupce nezl. žalobce vyrozuměn o pokračování řízení a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*), v němž mimo jiné požadoval přehodnocení posudku ve smyslu uvedených skutečností, jelikož nezl. i dle dokumentace výslovně nechodí, jedná se tedy dle zmíněné přílohy v zákonu o stav dle I. b) těžké ochrnutí. Obecně je těžké ochrnutí jakákoli porucha na cestě mozek-mícha-nervy-svaly způsobující funkční ztrátu, v tomto případě dolních končetin, a zmíněný stav trvá od doby, kdy by měl jako normální dítě chodit. Poukázal také na to, že původní posudek uváděl, že se jedná o osobu, která má těžkou vadu pohybového nebo nosného ústrojí, což nový posudek popírá a působí to dojmem účelovosti a manipulace s fakty u nového posudku.

Toto vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí, a to k posudku PK MPSV ze dne 30.5.2017, však bylo založeno pouze ve spisu, v němž bylo vydáno rozhodnutí žalovaného dne 8.6.2017 č.j. MPSV-2017/16520-914/1, avšak nebylo založeno (jeho kopie) i do druhého spisu, v němž bylo vydáno rozhodnutí rovněž dne 8.6.2017 č.j. MPSV-2017/16519-914/1, ač z obsahu vyjádření je zcela zřejmé, že se týkalo obou věcí.

Na vyjádření žalovaného reagoval nezl. žalobce podáním ze dne 21.9.2017, ve kterém setrval na podané žalobě a nesouhlasil s tím, aby soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání;

dále konstatoval, že žalovaný ve svém vyjádření neuvedl nic nového a zejména se nevyjádřil k podstatě žaloby, neboť žalobce chodí jen s oporou a nevyjde tedy ani jediný schod a přitom se jedná o schodišťové plošiny do 2. patra. Navíc si žalovaný protirečí, když uvádí, že žalovaný (*správně žalobce*) chodí ve svém věku pouze s oporou a současně, že o ochrnutí nejde.

Následně žalovaný dne 9.10.2017 sdělil, že žalobce nepředložil žádné důkazy, které by svědčily o jiném zdravotním stavu než zjištěnému posudkem, proto závěrem nadále trval na tom, aby byla žaloba zamítnuta.

Podle **§ 9 odst. 1 a 4 zákona** nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

V **příloze č. 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.** (*Seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám se zdravotním postižením, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek na zvláštní pomůcku*) v **části I** (*Zvláštní pomůcky určené osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí*) **bod 3 písm. d)** je uvedeno: Osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu: schodišťová plošina, včetně instalace.

Podle **přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. část I bod 1** se za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti opotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu.

V **§ 68 odst. 1-3 správního řádu** je stanoveno:

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

(2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové

části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal nezl. žalobce zrušení napadených rozhodnutí MPSV. *Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje i zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení*, proto byla žaloba *shledána důvodnou*. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offo, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí.

Napadená rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí ÚP jsou fakticky nepřezkoumatelná, neboť nejsou zejména v souladu s § 68 odst. 1-3 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, jelikož v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Soud napadené rozhodnutí zrušil z procesních důvodů, proto se dále nezabýval dalšími žalobními body uplatněnými v žalobě. Sice měl soud i možnost zrušit předcházející rozhodnutí ÚP, ale vady zjištěné v něm lze odstranit v odvolacím řízení, tudíž

se řízení před správním orgánem o tolik neprodlouží. *Obě rozhodnutí ÚP ze dne 4.1.2017 soud shledal nepřiliš srozumitelnými*, jelikož v odůvodnění je sice uvedeno, že se jedná o dvě schodišťové plošiny, ale z žádného rozhodnutí není zcela zřejmé, ve kterém se jedná o schodišťovou plošinu od vchodu do zvýšeného přízemí a ve kterém o schodišťovou plošinu ze zvýšeného přízemí do 2. patra domu, což je však vada, již lze odstranit v rozhodnutí o odvolání podaném proti rozhodnutím ÚP, i když v odvolacím řízení ji žalovaný neodstranil.

Žalovaný výrazně pochybil, když písemné vyjádření zástupce nezl. žalobce ze dne 5.6.2017 k podkladům obou rozhodnutí (*k vyjádření k posudku PK MPSV*) založil pouze do spisu, v němž bylo vydáno rozhodnutí č.j. MPSV-2017/16520-914/1 a nikoli i do spisu č.j. MPSV-2017/16519-914/1, ač písemné vyjádření bylo označeno oběma č.j. a zejména se s nimi žádným způsobem nevypořádal, přičemž za dané situace měl požádat PK MPSV o doplnění posudku ze dne 30.5.2017 v obou věcech ve smyslu obsahu uvedeného podání zástupce nezl. žalobce, jelikož se jedná o medicínské posouzení ve smyslu příslušných předpisů, ač nebyly připojeny žádné další lékařské zprávy. Místo toho, aby žalovaný zrušil odvoláním napadená rozhodnutí ÚP ze dne 4.1.2017 č.j. 1673/17/PM a č.j. 1677/17/PM pro shora popsané vady (*nerozlišení dvou podaných žádostí o stejnou zvláštní pomůcku* v jednom domě), ani tyto vady neodstranil, zamítnutím odvolání a potvrzením těchto rozhodnutí ze dne 4.1.2017 zatížil i obě napadená rozhodnutí stejnými vadami.

Dále soud poznamenává, že OSSZ Plzeň-město pravděpodobně dne 26.10.2016 vypracovala posudek o zdravotním stavu nezl. žalobce v těchto věcech, v němž mimo jiné uvedla v závěru posudku „Platnost od: 15.09.2016“, a poté, kdy podáním ze dne 21.11.2016 ÚP požádal o opravu posudků v těchto věcech, neboť bylo požadováno posouzení od 12.9.2016 a nikoli 15.9.2016, však z dalšího založeného posudku OSSZ nelze vůbec zjistit, že se jedná toliko o opravu údaje v něm, když rozdíl je pouze v tom, že je uvedena „Platnost od: 12.09.2016“ místo původně uvedeného 15.9.2016. Ani s touto skutečností se žalovaný žádným způsobem nevypořádal. Soud ještě podotýká, že není ani zjistitelné, zda byl zákonný zástupce nezl. žalobce informován o termínu jednání OSSZ, kdy byl vypracována posudek o zdravotním stavu nezl. žalobce; naproti tomu v protokolu o jednání PK MPSV je uvedeno, že účastník řízení byl dne 25.5.2017 informován.

Rozhodnutí v této věci tj. obě rozhodnutí ÚP a i obě rozhodnutí žalovaného, jsou obsahově zcela totožná, lze je rozlišit jen dle jiného č.j., všechna jsou v podstatě nesrozumitelná, jelikož z nich nelze jednoznačně zjistit, které se týká žádosti o šikmou schodišťovou plošinu (zvýšené přízemí – 2. patro), a které žádosti o na šikmou schodišťovou plošinu (vchod - zvýšené přízemí). Přitom stačilo, aby bylo spojeno řízení o obou žádostech, které se týkají stejných účastníků, téhož domu i stejné zvláštní pomůcky, rozdíl je toliko v tom, ve kterém patře domu měla být pomůcka umístěna. Naprosto je tedy nepochopitelný postup správních orgánů v této věci, kdy se spojení věci přímo nabízelo jako ukázkový příklad k postupu dle § 140 odst. 1 správního řádu a správní orgány i OSSZ a PK MPSV by měly o polovinu méně práce, i když s pomocí současné úrovně počítačové techniky lze kopírovat jednotlivé části rozhodnutí do jiného rozhodnutí bez problémů a i tím šetřit čas.

Rovněž formulace na straně 4 rozhodnutí žalovaného ze dne 8.6.2017 ohledně vyhlášky č. 388/2011 Sb., v níž je stanoveno, podle čeho se posuzuje zdravotní postižení žadatele o schodišťovou plošinu – viz Příloha k zákonu č. 329/2011 Sb. /část I, bod 1, písm. a), b), d) až i) použitá správními orgány není zcela vhodná a hlavně srozumitelná pro osoby nemající vzdělání v této oblasti. Jako vhodnější a srozumitelnější se jeví spíše formulace:

Příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na schodišťovou plošinu, včetně instalace, se poskytuje osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 1 písm. a), b), d) až i) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., avšak seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví vyhláška č. 388/2011 Sb., *o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud vyhověl žalobě a obě napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 8.6.2017 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první s.ř.s.), protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů a také proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje i zásadní doplnění, tj. zejména doplnění posudku PK MPSV, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve obě věci spojí ke společnému řízení ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu, neboť není vůbec zřejmé, z jakého důvodu nebylo v této věci ÚP a poté ani žalovaným postupováno v jeho smyslu, dle něhož může správní orgán kromě žádosti účastníka i z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení, týkají se týchž účastníků atd. V této věci se jedná o věci jednoznačně vhodné ke společnému řízení s ohledem na shora uvedené, když obě rozhodnutí ÚP i obě rozhodnutí žalovaného jsou zcela totožná, odlišné je pouze č.j., a hlavně ani z jednoho rozhodnutí nelze zjistit, které se týká schodišťové plošiny od hlavního vchodu na podestu zvýšeného přízemí a které z podesty zvýšeného přízemí do druhého patra domu v P., P. 17, což by v případě společného řízení nenastalo.

Dále žalovaný vyžádá doplnění posudku PK MPSV ve smyslu námitek vznesených zástupcem nezl. žalobce dne 5.6.2017 a zejména s požadavkem, aby bylo dostatečně srozumitelně vysvětleno i pro osoby nemající medicínské vzdělání, na základě jakých rozhodných skutečností se u nezl. žalobce nejedná o těžkou vadu nosného a pohybového ústrojí ve smyslu příslušné přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. a vyhlášky č. 388/2011 Sb. zejména s ohledem na jeho věk. K datu podání žádosti (12.9.2016) se jednalo o dítě ve věku 3 let a v době vypracování posudku PK MPSV se jednalo o věk 4 roků, avšak kupodivu ani posudkový lékař OSSZ ani posudková komise nezl. žalobce neviděli a tudíž ani vlastním vyšetřením nezjistili, jaký je jeho stav v požadovaném směru. Je totiž nepochybné, že ne každá lékařská zpráva v takovýchto případech zcela vyčerpávajícím způsobem obsáhne potřebné skutečnosti. Vcelku je i pochopitelné, že i takto postižené dítě, jako je nezl. žalobce, se vyvíjí na rozdíl od dospělého jedince, ale dosud z žádného rozhodnutí v této věci soud nezjistil ani náznak toho, jak v takovýchto případech postupovat v rámci tzv. dobré správy (§ 2 odst. 4 s.ř.), aby byla naplněna litera zákona i uspokojeny nezbytné potřeby nezl. žalobce. Jeho psychomotorický vývoj je nadále velice nerovnoměrný, stojí u opory, ale bez samostatné chůze, tudíž není schopen žádného pohybu v tomto směru a tedy není schopen vyjít ani žádný schod a i při jeho hmotnosti 14 kg (viz lékařská zpráva ze dne 26.9.2016) jakákoli manipulace s ním je nepochybně velmi náročná a poskytnutí adekvátních pomůcek pro takto postižené by mělo být samozřejmostí pro ulehčení jejich života i těch, kdo o ně pečují. Nezl. žalobce se sice sám dostane na čtyři a leze, ale toto lze uspokojivě provozovat v bytě či v obdobném místě, ale těžko např. na chodníku či na schodech v domě.

Teprve poté, až budou zajištěny všechny nezbytné podklady pro vydání nového rozhodnutí, bude vydáno nové rozhodnutí, které bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (*zejména s ustanoveními § 68 odst. 1 až 3 správního řádu*) a samozřejmě i zákona a příslušné vyhlášky, tedy bude obsahovat i řádné odůvodnění, z něhož bude zjištělný důvod rozhodnutí (výroku) a rovněž bude řádně uvedeno i příslušné ustanovení zákona, tedy nejen příslušný paragraf, ale i případný odstavec či písmeno.

S ohledem na zjištění soudu byla obě napadená rozhodnutí žalovaného ze dne 8.6.2017 zrušena a žalovaný po spojení věci dle § 140 odst. 1 s.ř. a po doplnění posudku PK MPSV případně provede další úkony, vyvstane-li taková potřeba, vydá nové rozhodnutí, které nebude obsahovat shora uvedené vady a bude jednak v souladu s příslušnými paragrafy zákona i správního řádu, ale bude srozumitelné i účastníkovi řízení, což se v této věci nestalo a to dokonce ani rozhodnutími žalovaného napadenými žalobou. Současně se soud omlouvá za délku řízení způsobenou v řízení o žalobě objektivními skutečnostmi.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. (*účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl*) tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku. Úspěšný žalobce požadoval v žalobě náhradu nákladů řízení, avšak nijak je nespecifikoval a všechna podání v soudním řízení zasílal prostřednictvím datové schránky nikoli prostřednictvím České pošty, kdy by bylo možno případně zjistit dle zaplaceného poštovního nákladu za doručení písemnosti. Žádnému z účastníků proto nebyla náhrada nákladů řízení přiznána (výrok II.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 31. července 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně